

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. ÉVFOLYAM 1. SZÁM – 2016. JANUÁR 3.

A házasság - 1.

Az új esztendőben új témával foglalkozunk – nem azért, mert az előzőt, a pap-ság témáját, az Egyházat, az egyházi életet „kimerítően” tárgyaltuk volna, hanem azért is, mert világszerte a házasság kérdése, a családok „ügye” nagyon is fontos kérdés. – Elsősorban Ferenc Pápát említem, aki ennek a gondolatnak nagy jelentőséget tulajdonít és meghirdette a Családok évét; gondolnunk kell azonban arra a sok, nemes erőfeszítésre is, aminek értelmében a polgári Hatóságok is tevékenykednek. – A házasság kérdésének említésével azért gondolunk a családokra, mert a család a „házasság arca”, ahol a teremtő Isten elgondolása a leginkább megnyilvánul. Az utóbbi időkben bizonyára ezért is már a II.

Vatikáni Zsinat is külön fejezetekben tárgyalta ezt a kérdést. 2015. December 8-án pedig, a II. Vatikáni Zsinat befejezésének 50. évfordulója alkalmából Ferenc Pápnak Szent Évet hirdetett, hogy ezáltal mindent fontosnak

„nyilvánítson”, amiről a Zsinat tárgyalt és határozott. – A Zsinat részletesen foglalkozik a házasság kérdésével és a következőkben röviden vázalom a felvetődött gondolatokat, amik alapján elgondolkothatunk arról, milyen fontos is ez az „intézmény.” – Azért is tér ki részletesen a Zsinat mindenre, hogy megmutassa annak „gazdagságát” és azt az ajándékozói isteni szeretetet, ami által Ő gazdagítani akarja ezáltal is a mindenkor embert, akit a saját képére és hasonlatosságára teremtett és azt akarta és akarja most is, hogy páratlan „méltósággal” élje meg a saját utánzóhatatlan életét, mint akinek az összes teremtményénél szebbet és jobbat ajándékozott – nem csak az által, hogy halhatatlan lelket „lehelt” a teremtéskor arcára, hanem ezáltal is, hogy értelmet és szabad akaratot adott neki, azzal a céllal, hogy a jóra használja. – Hogy ezzel a páratlan lehetőséggel helyesen tudjon élni és ne a „visszaélés” legyen a jellemzője, ezért a következő nagyon is lényeges kérdéseket kell alaposan vizsgálni a Zsinat témája szerint: a házasság fogalma; a házasság és család kérdése; a házasságkötés szer-

tartása; a gyermekek száma; a házasság igazi „arca”: Krisztus és az Egyház kapcsolata; képe; a házasság szentsége; a házasság szellemisége; a lelki élet a házasságban; a házasság, mint az áldozathozatal; a házasság, mint apostolkodás; a házasság, mint szövetség; a házasság, mint szünet; a házasság, mint hivatás; a házasság, mint példaképek; a házasság, mint a szeretet iskolája; a szó és a példa „ereje” a házasságban; a házassági szerelem; a házassági cselekedetek; a házasság, mint az Egyház élőképe... - Természetesen mindezt a családi közösség keretein belül lehet megvalósítani Istennek tetsző módon, ezért a Zsinat részletesen foglalkozik a család kérdésével is; eszerint fontos, hogy a család alapja a társadalomnak; nem mindegy, hogy a család hogyan kapcsolódik a társadalom ügyeihez; a család a társadalmi erények iskolája; szabadidő és pihenés kérdése; a keresztény nevelés; a

magántulajdon kérdése; a munkabér; a tisztességes jövedelem; a család és a kultúra kapcsolata; az idők és népek erkölcsének hatása; gazdasági és társadalmi kérdések; szociális „tennivalók”; felelősség kérdése; vendéglátók és a család viszonya; népesség-problémák és nem utolsósorban a papi élet „bölcsője”; karitatív tevékenységek; idősebb és betegek ügye ... -Igen fontos tehát, hogy legyen család, az legyen Isten szándéka szerint, hogy be tudja tölteni „hivatását!” - Valami módon minden ember kapcsolódik, még, ha gyarló módon is, még, ha nehezen értékelhető módon is a család fogalmához, ezért legyen számunkra fontos, hogy buzgón imádkozzunk az Isten előtt is „értékelhető” családokért; házasságokért, családtagokért; a magunk részéről pedig tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, hogy az isteni szándék mindinkább megvalósulhasson! – A hosszas felsorolás nem túlságosan alkalmas az „elmélyülésre”, ezért a továbbiakban majd az egyes, lényeges kérdésekkel részletesebben is szeretnénk foglalkozni.

– P.I.

Karácsony

Kegyetlen hideg téli éjszaka volt,
Mikor a szent család faluról falura vándorolt.
Szállást keresek szegények,
hiszen közelgett az Idő,
Amikor Mária gyermeke a világra jő.

Bekopogtak módos, gazdag, előkelő házba,
De szállást csak egy rongyos istállóban találtak.
Betakarta féltőn József Máriaját,
Várták jövetelét, a Világ Megváltóját.

A puszta pásztorok nyája legelészett,
Egyszer csak az égen nagy csillag fényesedett.
Azok riadtan ébresztgették egymást,
Mutatván az égre a csodát látván.

Váratlanul megszólalt egy angyal a magasból,
Csilingelő hangját ekképpen szólta:
„Megszületett Betlehemben a Világ Megváltója,
Ez a fényes csillag annak hírhozója.

Kövessétek a jelt, amerre ez vezet,
Segítségével eltévedni a puszta sem lehet.
Ahol ez a ragyogó csillag az égen megáll,
Ott találjátok az Isten megszületött fiát.

Édesanya karjával ápolja, rengeti,
Majd puha szalmára, jászolba fekteti.”
A pásztorok egy-egy bárányt az ölükbe kapván,
El is indultak a fényes csillag nyomán.

Sugarával bevilágította a földet és az eget,
Majd megállt egy rongyos istálló felett.
A báránykákat a kisdéd mellé tették,
Hogy annak gyenge testét azok melegítsék.

Messzi földről érkezett még:
Gáspár, Menyhért, Boldizsár,
Jézuskának ajándéku hoztak:
aranyat, tömjént és mirhát.
Ha a Betlehemi jászol elé rakjuk
tisztá szívünk melegét,
A mi ajándékunk minden kincsnél többet ér.

Alsónémedi, 2015. december 6.
Surányi Lászlóné (Erzsi néni) ny. tanár

Advent 2. Vasárnapja – December 06.—Örök emberi problémánkról szól a mai szentmise gondolatmenete, amikor azt kérjük Mindenható, irgalmas Istenünktől, hogy „mindennapi elfoglaltságaink ne akadályozzanak találkozásunkban” ne csak a hamarosan hozzánk érkező Üdvözítővel, hanem egyáltalán a mindenkor, tehát a mindennapokban is minket szerető Istenünkkel. – Könnyen „születik” bennünk olyan gondolat, vélemény, hogy nem érünk rá. – Saját magunk is tudjuk, hogy ez nem „helytálló” kifogás, hiszen annyi minden van – magunk is tudjuk – ami nem ráérés dolga, de hát menetegetőzünk, sokszor önmagunkat is ámtíva. Ez a fajta gondolkodás mintegy azt akarja jelteni, hogy szívesen foglalkoznánk bizonyos témával, személyekkel, jelenségekkel, de „akadályozva vagyunk”, akadályoznak a magunk által felállított akadályok. Ezek lehetnek nekünk nagyon is fontosak, amik valójában csak nekünk fontosak, és nehezen tudjuk magunkat „túltenni” rajtuk; nem megy a lemondás róluk, amik valójában nem is olyan fontosak, csak nekünk azok. – Ilyenkor kell önmagunkhoz is őszintének lenni, és vállalni, hogy a jóságos Isten vezessen és irányítson, ahogyan a szentmise könyörgése mondja: „örök bölcsességgel nevelj minket! ...” – Kell ez az isteni bölcsesség, mert nélküle még önmagunknak sem tudunk elegendőképpen megfelelni – ennek lehet a következménye, hogy sokszor azt hiszszük, hogy bölcssek, okosak, előrelátóak vagyunk és tudunk helyesen dönteni. – Csak nehezen tudunk eljutni odáig, hogy rábízunk magunkat az Isten irgalmára, segítségére, hogy bízzunk Benne. – A mindenkori ember csodálatos lehetőségét láthatjuk meg az Olvasmányban – Báruk próféta szövegében, amikor arról olvashatunk, hogy az ember Isten dicsőségének díszébe öltözhet. Ehhez azonban elengedhetetlenül szükséges, hogy természetes legyen számunkra, „Isten vezeti (majd) népét örömben, dicsőségének fényében, s kíséretül adja (nekik) irgalmát és igazságosságát.” - Erre pedig rá kell érnünk, hogy odafigyeljen az ember és kövesse a jóra hívó szót, ahogyan Szent Pál mondja a Szentlelkében – akkor éppen a Filippi Híveknek, most pedig nekünk: legyen természetes mindenki számára, hogy „egyre jobban gyarapodjon a helyes ismeretben és a teljes megértésben, hogy el tudja dönteni, mi a helyes!” – Késlekedés nélkül, fáradságot sem sajnálva kell készen állni egy nemes „munkára”, aminek értelmében már évezredekkel ezelőtt szólt Keresztelő Szent János: „készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! A völgyeket töltésétek fel, a hegyeket, halmokat horodjátok el! Ami görbe, legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá! ...” - Kell tudnunk járnunk az üdvösség útján, csak hogy megtanuljunk „ a földi dolgokról okosan gondolkodni és az égiekhez ragaszkodni!” – Az Istenből nekünk ajándékozott időben rá kell érnünk, hogy végig gondoljuk és meg is valósítsuk - amíg nem késő - Chiara Lubich gondolatait: „ Uram! Úton vagyunk. Nem tudjuk, hosszú-e még az élet vagy rövid. De semmiképpen sem akarunk úgy élni, mint akik azt gondolják: örökre itt maradnak!”

Advent 3. Vasárnapja – December 13.—Advent 3. Vasárnapjának alaphangulatát nemcsak szentmisénk könyörgése, hanem prófétai szó is „sugározza” felénk. – A szentmise mintegy megadja az öröme szóló felhívást, jelezve, amit bármikor, bárki megtehet: ápolja magában a hűségesség lelkületét a jóságos Isten iránt. Önmagunkat ajándékozhatjuk meg az örvendező és hűségesség lélekkel, hogy amikor elérkezik az ideje: „áhitatos lélekkel ünnepeljünk.” – A prófétai szó pedig egyértelműen kimondja a lényegét: „veled van az Úr, a te Istened ... újjáéleszt szeretetével...” – biztosan mindenki életében volt már, hogy számoltuk a napokat, alig vártuk egy-egy esemény elérését és szeretők volna „siettetni” az időt – ehhez tudnám hasonlítani az Istennel való kapcsolatunk lényegét, amikor arról elmélkedünk: „Isten az én üdvösségem!” – Efeletti örömünk kifejezése nem lehet más, mint a Próféta szívből jövő fohásza: „ujjongj és zengj háladalt, mert nagy a te Megváltó!” (Iz. 12, 2 -) - Most derül ki igazán, mit is jelent, mit kell, hogy jelentsen mindenki számára az Úr Jézus mondása: „Én veletek vagyok mindennap a világ végezetéig!” – Az Ő jelenléte, közelsége, a Vele való lelki egység kell, hogy lelki békét és megnyugvást adjon minden készségesség embernek, hiszen ezek által lehetünk hasonlókká Hozzá. – Elérhetjük azt a csodálatos állapotot, hogy az Ő Lelke legyen rajtunk és az vezessen egészen új és szebbnél-szebb dolgok felé. – Annakidején Pilátus ítélőszéke előtt a megdöbbentő tömeg így kiáltott: „az Ő vére mirajtunk és gyermekeinken..!” - Az a vér, amit egykor magukra kívántak, az élet keresztsége lett a világ számára - azok számára, akik annak erejéből hajlandók voltak „újjászületni.” – Mennyivel inkább újjászülhet mindnyájunkat az Ő Lelke! Az az izajási gondolat, amit az Úr Jézus felolvasott a názáreti zsinagógában, mindenkinben, akár bennünk is beteljesedhet, csak hasonlítani kell azokhoz, akik Keresztelő Szent János igehirdetésére megkérdezték: „mit tegyünk?” – Arra a kérdésre, amit akkor feltettek, lehetett válaszolni – a készségről lehet eredmény; így tudott Keresztelő Szent János „hasznos” tanácsot adni a módosoknak, a vámosoknak, a katonáknak – az írástudók és farizeusok nem kérdezték, mit tegyének, azért számukra nem is „született” válasz, csak elmarasztaló megállapítás: „vipérák fajtatai... teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét! ...” – Csodálatos dolgokra képes a készség, a buzgóság – bizonyára ezért is imádkozik így Henry Newman: „taníts meg engem, Uram, hogy mindig dicsőségedet, igazságodat és akaratodat hirdessem, ne csak prédikációkkal, ne csak szavakkal, hanem példámmal is, annak titokzatos erejével és megnyerő hatásával, amit teszek! ...” - Ezt a fohászokat ma is és mostantól egyre gyakrabban mondogassuk H. Newmannal együtt és őszintén igyekezzünk szerinte is cselekedni – ezzel is teljesíteni mennyei Atyánk akaratát!

Advent 4. Vasárnapja – December 20.—Ma egy hete az „öröm-Vasárnapját” ünnepeltük, amikor is erről szóltak az imádságok, „örüljétek, keresztények, közel már az Isten!” énekeltük, a liturgikus szín a bűnbánati lila helyett a vidámabb rózsaszín volt, az oltárokat lehetett virággal díszíteni, az orgona is szólhatott - s mindez azért, mert a Karácsony közeledtére gondoltunk. Ma mindezt szinte folytatjuk, hiszen a Karácsony még közelebb van, mint egy héttel korábban; és a liturgikus gondolatok még inkább öröme szóltanak, bár ma ismét a bűnbánati lila a liturgikus szín, ismét virág nélküliek oltáraink, az orgona is csak az ének kíséretére szól – mert bár közel az Isten, de valahogyan úgy vagyunk ezzel, mint Jákob lehetett a pusztában, amikor felébredt álmából, ahol látomásban a nyitott eget látta és az angyalokat az ég és föld között. Akkor meghatódottan csak ennyit tudott mondani: „szent ez a hely és én eddig erre nem gondoltam!” – Ő akkor ott emlékoszlopot állított ennek emlékére, mi pedig rácsodálkozunk az Isten minket végtelenül szerető jóságára. Ennek értelmében sokkal inkább odafigyelünk, mint eddig erre, hiszen a Vele való találkozás lehetőségét kell benne észrevennünk. Példát is látunk erre, hiszen az Evangéliumban két csodálatos találkozást „látunk.” – Az egyik a Szűzanya és rokona, Erzsébet találkozósa és mindkettőjük találkozósa az Istennel is; a másik pedig a még meg nem születettek találkozósa – a világba készülő Megváltóé, és Előhírnökének a találkozósa, Aki „felujjongott” erre a közelségre. Ezek a találkozások örömteljesek voltak, hiszen Isten megszentelte ezeket és ilyen örömteljes lehet mindenki számára az Istennel való találkozás, a jócselekedetekben való „részesedés” által. – A kezdetén az első ember bűne nem csupán abban állt, hogy engedetlenlé lett, hanem abban is, hogy nem kért bocsánatot, hanem „elrejtőzött” az Isten elől és még az utolsó pillanat lehetőségét sem használta fel, amikor még a büntetés kiszabása előtt kapott egy lehetőséget az által a kérdés által: „mit tettél?” – Hányszor és hányszor kapunk nagy lehetőségeket Istentől a Vele való találkozás örömeire és ennek jó felhasználására! – Sokszor és sokan észrevették ezt már és mi most tartozunk azok közé, akik szintén észreveszik és megköszönik ezt a nagy lehetőséget és örömforrást! – Nem biztos, hogy arra gondolunk első pillanatban, de lássuk meg minden jónak a „háttérben” velünk lévő Istent, aki minden jónak a forrása! – Nem kell feltétlenül arra gondolni, hogy ez csak a „szentek tudománya”, de arra igen, hogy Maga az Úr Jézus akar elsősorban tanítani ezeket; amikor a Próféta, Mikeás által így szól: „föllép és legelteti nyáját az Úr erejében, az Ő Istenségének fenséges nevében...” vagy a Szentlecke tanítása által: „ime, elmegyek, hogy teljesítem akaratodat.” - mindezt pedig azért, hogy Önmagának „feláldozása egyszer s mindenkorra megszenteljen bennünket.” – Akarjuk megérteni ezt az isteni szertetet, akarjunk Vele találkozni, könnyebben megvalósulhasson az a gondolat, amit Avilai Szent Teréz így mondott ki: „értse meg mindenki, hogy Isten igazi szeretete nem könyhullatásban, nem érzélgőségben áll, hanem abban, hogy szolgáljuk Istent igazságban, lelki erőben és szeretetben!” - Ehhez elengedhetetlen a Vele való találkozás és ennek a találkozásnak az öröme!

Szentkarácsony Ünnepe – December 25.—Aki egyszer Főton jár a műemlék Templomban, az altemplom oltárán láthat egy nagyon szép mozaik képet, amit híres olasz művész alkotott. Egy keresztet ábrázol szépen díszített formában, szép környezetben – apró színes drágakövekből összeállítva. Eltekintve attól, hogy drágakövekből áll, hasonlóan a világon sokfelé látható mozaikképektől, látható, hogy az apró kőcsekkék önmagukban nem olyan látványosak, összehatásban azonban igen. – A mai Szent Ünnepeket is ilyen képzés hasonlíthatnám, hiszen csodálatos összképet látunk, ami elénk tárja a végtelen Isten emberszerető jóságát, hiszen a megtestesülés ezt igazolja; igazolja az Isten végtelen jóságát, amiről később Maga a most köztünk jött isteni Küldött, a Messiás így beszél: „úgy szerette Isten a világot, hogy Egyszülött Fiát adta érte!” – Szent Pál pedig arról beszél, hogy „amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte köztünk Fiát, Aki Asszonytól született – kiüresített Önmagát és emberré lett...” - Ez a csodálatos kép apró részleteiben az Isten terveiben ilyen „nagyszerű”, önmagában apró részletekből áll és ezek a részletek nem olyan csodálatosak, de részei az isteni elképzelésnek és összességében mégis nagyszerűek, hiszen általuk „áll össze” egy csodálatos összkép. – Önmagában nem nagy jelentőségű a Szűzanya és Szent József jegyes-kapcsolata, valójában azonban ez biztosítja a törvényes „háttér” és azt a nem mellékes „keretet”, miszerint Betlehembe kell menni, önmagában nem világtörténelmi jelentőségű a császári rendelet, de ennek értelmében kell elmenni az összeírásra; önmagában nem elképzelhetetlen, hogy a sok ember minden helyet elfoglal a szálláson, de ez eredményezi, hogy az isteni Küldött „nem kap helyet a szálláson”; önmagában nem különleges, hogy akkor éppen „pásztorok őrzik nyájukat az éjszakában”, de az összképben ők értesülnek a világtörténelmi eseményről: „megszületett Üdvözítő!” – önmagában nem rendkívüli, hogy „a pásztorok így biztatják egymást: menjünk hát Betlehembe, hadd lássuk a dolgot, amit az Úr hírül adott nekünk!” – az összképben azonban az ő magatartásuk képviseli azt a készségeket, ami évezredek után is nagyjelentőségű – manapság is – az isteni, lelki dolgok iránt; önmagában teljesen érthető, hogy a pásztorok lelkesen beszélnek a történetéről, hiszen az akár szenzációknak is tekinthető,

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

az azonban, hogy „dicsérték és magasztalták az Istent mindazért, amit láttak és hallottak pontosan úgy, ahogyan az angyalok megmondták nekik!”, már messze túl mutat ezen, hiszen ez már valami olyat jelent, lehet, hogy még nem teljes öntudattal, amiről Szent János beszél: „azoknak azonban, akik befogadták (elfogadták), hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek, azoknak, akik hisznek Benne...” – Amikor ezt a csodálatos képet szemléljük, nem tehetünk mást, mint őszinte lélekkel imádkozzuk az Evangélium előtti Alleluja vers szavait: „föragyogott reánk a szent nap; jöjjetek, nemzettek, és imádjátok az Urat, mert ma nagy fényesség szállt le a földre!”

Szent István vértanú Ünnepe – December 26.—A mai napon Karácsony közvetlen közelében vértanúságról beszélünk és érezzük, hogy ez nem „méltánytalanság.” – Igaz ugyan, hogy az örömnappal szemben, ez „furcsán hat”, mégis megünnepeljük, hiszen az Apostolok Cselekedetei tanúsága szerint István diákonus így kiáltott fel: „*látom a megnyílt eget és az Emberfiát, ahogy az Isten jobbján áll!*” – Karácsony Ünnepe minden embernek valami hasonló élményben lehet része, hiszen ekkor beteljesedett, amit a próféták óhajtaikban kértek: „*harmatozzatok eget onnan fölülről, nyíljék meg az ég és a föld teremje az Igazat!*” – Beteljesedett, amiről már az ősi karácsonyi ének is így szól: „*az angyal énekel, tekintsz az égre fel; napvilágos lett az ég, meghasadt az ég, és a Második Személy most a földre lép; mézet ont az ég!*” (*Kisdi: Cantus Catholici 1651.*) – Ezen kívül tudatosodjék bennünk, hogy hányszor vagyunk „kedvezményezettjei” Isten irgalmának, szeretetének szentségei, szentelményei, tanítása által, amikor számunkra is megnyílik az ég és anyai áldás „harmatozik” ránk, amennyi csak az Istenről jöhet számunkra; – ezeket lelki áldásként kapjuk Istenünktől ajándékba, de testileg sem feledkezik el rólunk! – Nélküle biztosan hasonlíthatnánk az Istvánt körülvevőkre, akik „*ellene támadtak, vitatkozni kezdtek ... ordítottak, befogták fülüket; egy akaratlan rárontottak, kivonszolták a városból és megkövezték.*” – Biztos, hogy ahol az ég és az égi dolgok, (Isten dolgai, a lelki dolgok) olyanok, mintha nem is lennének, ott csak probléma halmozódik problémára. – Biztos, hogy ahol tévedések, tévelygések, igazságtalanságok és hasonlóak vannak, ott nem lehet még feltételezni sem az Isten és dolgainak jelenlétét. Ott nem szabad csodálkozni, hogy „*halálra adja testvér a testvérét, az apa a gyermekét, a gyermekek szülei ellen támadnak, hogy vesztüket okozzák*” - nem szabad csodálkozni, ha gyűlölet és egyenlenség támad! – Vele viszont csodálatos lehet az ember élete, még nehézségek közepette is, mint Szent Istváné volt. Ő a Mestertől tanult magatartással tudott ellenségeiért is imádkozni: „*Uram, ne ródd fel nekik bűnű!*” – Tudta Mester szavait idézni: „*Uram, Jézus, vedd Magadhoz lelkemet!*” – Hasonlóképpen tudhatunk mi is viselkedni és August Berz-zel imádkozni a szeretetért, ami szintén Isten ajándéka számunkra: „*Uram ... add, hogy szeretetünk hasonlítson az Örök Szeretethez! – Ennek visszfénye legyen minden édesapa és édesanya, minden férj és feleség, minden testvér és nővér szeretete. S ellenségeinket is úgy tudjuk szeretni, amint a Te Egyszülött Fiad szerette őket!*” - Vele természetes lesz az egyetemes könyörgés záró imája: „*Mennyei Atyánk! Add, hogy Szent István első (keresztény) vértanú hitével tanúsodjunk igazságodért és az ő szeretetével munkálkodjunk mi is embertársaink javán!*”

Szent Család Ünnepe – December 27.—Szent Karácsony Ünnepe után mozaikszerűen összerakhatjuk a mai ünnep lényegét, amikor az Isten-Gyermek, Édesanyja és Nevelője Személyét szemléljük. Ők hárman „testesítik” meg annak a csodálatos közösségnek a képét, akiket Szent Családnak nevezünk. – A család fogalma már kezdettől fogva a teremtő Isten terveiben szerepelt, hiszen félre érthetetlenül kifejezte a teremtésben, hogy „*férfit és nőt alkotott*” és csodálatos feladatot adott nekik, amikor kimondta: „*töltsétek be a földet!*” – Mondhatjuk, ezt a feladatot kapta az összes élő teremtmény, és valóban igaz, hogy az emberen kívül mindegyik alapvető „életcélja”, hogy utódai vannak, ezeknek létéről „gondoskodik.” – Nézzük csak az igazán egyszerű gyermekláncfűvet, amint magjait a „szélre bizza” és bőven hullatja környezetére, de még az egyébként szúrós bogács is, hogy „belekapaszkodik” környezetébe és így „továbbítja” magjait, hogy azok sokfelé eljussanak. - Az állatvilágban is látjuk, hogy mennyire fontos számukra az utódok léte. - Valami hasonlót, csak sokkal nemesebb céllal és tudatos hozzáállással teremtette az Isten az embert; megáldotta őket az „élet továbbadásának” szándékával s ezáltal szinte munkatársaivá tette őket. Ez az isteni szándék azért is több, mint más élőlények esetében, mert ember és ember között megszentelt közösséget akart és ezt áldotta meg, hogy legyen az új élet forrása. – Ezáltal saját benső életének földi tökrözőivé akarta tenni őket. Az a közösség, amit az emberek életébe „oltott”, három lényeges „összetevőn” alapszik: az édesapa, édesanya és a gyermekek személyében; és ez a három „tükrözői” nekünk az isteni Személyek „harmóniáját.” – Családi közösséget akart a teremtő Isten kezdetől és mintegy örökösödött annak nemcsak a létén, hanem a szentségén és sérthetlenségén is. – Kezdetől fogva fontosnak tartotta a családtagok egymás iránti szeretetét, áldozatkészségét, a házastársak egymás iránti hűségét. – Az a tény, hogy Szent Fiát is ilyen közösségbe „küldte”, mutatja ezeknek a gondolatoknak a fontosságát és mély értelmét. – Olyan közösségbe jött közénk a kis Jézus, ahol van Édesanya: Szűz Mária, Akit Szent Fiának Maga a Mennyei Atya választott, van Fiú. Az Isten Küldötte, Ajándéka és van az édesapát megjelölő Szent József, Aki, sajátjaként neveli, gondozza, védi a rábízott Gyermeket. – A korabeli emberek nem is találtak semmi kifogásolhatóat ebben a családi közösségben. – Megfigyelhetjük, hogyan telt ebben a közösségben az élet - azért, hogy a mi mindennapjaink is a legnagyobb mértékben hasonlítsanak hozzá! – Az a tény, hogy ünnepi szokás szerint elzarándokolnak a jeruzsálemi Templomba és viszik magukkal a tizenkét éves Gyermeket is, mutatja, hogy komolyan veszik lelki feladataikat; a Szűzanya esetében látjuk a „finom” felelősségre vonást – Szent József részéről a keresésben megnyílvánuló aggodást, az Úr Jézus részéről pedig az engedelmisséget és növekedést: korbán, bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt. - Szép gondolatok, szép példa áll előttünk, mindnyájunknak kell, hogy köze legyen családi közösséghez; legyen ez nagyon-nagyon hasonló a Szent Csaláéhoz!

Év végi beszámoló 2015. December 31.

- 1.) Keresztelések száma: 24
(a tavalyi évben 15.)
Fiú: 11 Lány: 13
- 2.) Házasságkötések száma: 6
(tavalyi évben 6) Vegyes: 3
- 3.) Halottaink - temetések száma: 30 (tavalyi évben 28)
- 4.) Beteglátogatás: 112 testvérünknel
- 5.) Évi szentáldozások száma: 7 100
- 6.) Elsőáldozók száma: 13 gyermek - Fiú: 6 — Lány: 7
- 7.) Hittanosaink száma gyarapodott - kivéve az új 5. osztályt

Pénzügyek:

Hozzájárulások összege kb. 0.6 %-kal csökkent.
Adományok összege kb. 47 %-kal nőtt, köszönhetően a Kántor-ház és a Templomtető adományainak.
Perselypénzek összege 16%-kal nőtt, valószínűleg ez is az építkezéseknek köszönhetően.

Gyarapodásaink: új Kántor-ház; új Templomtető; új villámhárító; a szentélyrác előtti új szőnyegek; adományok, termény gyűjtés (61 család - kb. 600 ezer Ft. értékben) - szépen működik a Jézus Szíve Család, a Karitás, a baba-mama klub; ifi csoport és ígéretesen alakul a ministráns csoport. - Szépen működik a Képviseletestület.

Tervezzük: a Templom homlokzatának javítását, ami a tetőcsere folyamán megsérült részek szükséges pótlása (várható volt, hogy a gondos munkálatok ellenére is lesz sérülés és szinte természetes, hogy a szép új tető mellé a többi is szép legyen!)

Köszönetek: mindenkinek mindenért, de néhány szóban kicsit részletesebben is: a komoly segítségért a Kántor-ház ügyében; a Templomtető ügyében is - meg kell említeni az Egyházmegyét és az Önkormányzatot is (az Önkormányzat a Kántor-ház ügyében is és a villámhárító költségeiben is segített; az Egyházmegye a templomtető költségeinek jó részét - majdnem fele arányban) , az új - színes fénymásoló ajándékáért, - akik a faluban összegyűjtötték a pénzeket; köszönet a Karnagy úr és a Kántor Úr munkájáért, az Énekkar áldozataiért - a szőnyegekért is; az alkalmi zenekar hozzáállásaiért; a virágokért és a díszítésekért; a pénzbeli és fizikai segítségért; a hitoktatók munkájáért; a takarítók fáradozásaiért; a klubok segítői munkájáért; a karitás munkatársai helytállásáért; a lelki gyakorlatos Atyák „fuvarozásáért”, a plébánián kifejtett tevékenységeikért; a Kápolna ügyeinek intézéséért...

Egyéb: meg kell említeni, hogy az Ünnepek alatt (Szent Család Vasárnapján) templomi tolvajt fogtak Képviseletestületünk Tagjai. Ez a tolvaj a perselyeket „dézsmálta” - sikerült lefülelni és a rendőrségnek átadni. - Attól függetlenül, hogy az így történt, tervezzük a fokozatosabb „odafigyelést.” - Sajnos azért tudott „ügyködni”, mert mintegy zavartalanul megtehetette a szentmise előtt, amikor még „üres” volt a Templom. Övintézkedésként tervezzük figyelő kamera felszerelését, de azt is, hogy a Templomot fél órával a kezdés előtt nyitjuk ki. - Mindenkitől megértést kérünk!

Az öreg Temetővel kapcsolatosan is kell szólni néhány szót. - Először is tudni kell, hogy ez kb. 45 évvel ezelőtt lezárt terület, ami annyit jelent, hogy a temető-törvény rendelkezéseinek értelmében itt semmiféle új dolog nem történhet! (sem új síremlék

(Folytatás a(z) 4. oldalon)

felállítása, de még felújítás sem!) - Szigorú előírás szabályozza, hogy kerítés legyen; folyó-víz legyen; szeméttároló legyen; WC legyen; a bejárás biztosított legyen és legyen kifüggesztett térkép. - Itt említettem meg, hogy a Temető gondozása évente több százezer Ft-ba kerül, akkor, amikor ebből a Temetőből egy fillér bevétel nincs. A kiadásokat (fűkaszállás, szemétszállítás; újabban az előírások teljesítése) a Képviselőtestület Tagjainak pénzéből

és a közpénzekből tudjuk fedezni. A továbbiakban ezért jobban oda kell figyelnünk a tavaszi takarításra - amikor is az eddigieknél nagyobb létszámú résztvevőt várunk! Sok kérdést kell tehát megoldanunk a jövőben, ha a jó Isten élni enged minket. - Bízunk abban, hogy lesz rá módunk, lesz lehetőség és buzgóság a hozzáállásra. - A jó Isten segítségét kérjük jövőnkre és mindenre, ami velünk és általunk történik!
Pekker Imre plébános

TERMÉNY- ÉS TARTÓS ÉLELMISZER GYŰJTÉS a Váci Egyházmegye kispapjai számára 2015-ben

2015-ben november 21-22-én került megrendezésre a **tartós élelmiszer és terménygyűjtés a Váci Egyházmegye kispapjai számára.**

Köszönjük szépen a felpakolást és a szállítást Surányi Miklósnak, Surányi Szilárdnak, Varga Frigyesnek és Végh Balázsnak. Köszönjük továbbá a becsomagolásban való közreműködését Végh Antalnak és Bai Zoltánnak, illetve a felpakolásban nyújtott segítségét Bai Zoltánnak.

A gyűjtés lebonyolítását pedig Varga

Frigyesnek és családjának. **Valamint köszönet az adományozóknak, kiknek névsorát, valamint az összegyűjt adományok listáját itt közöljük.**

Adományok: tészta 66 kg, cukor 400 kg, liszt 290 kg, rizs 188 kg, olaj 260 l, burgonya 25 q, sárgarépa 7 q, zöldség 2 q, kelkáposzta 2 q, cékla 70kg, lilakáposzta 2 q, fejes káposzta 17 q, vöröshagyma 2 q, karfiol 60 kg, Egyebek: örölt pirospaprika, savanyúság, zeller, karalábé, sütőtök, kávé, ételízesítő, só, méz, dió.

Adományozó neve	Utca	Kiss Gábor	Alsóerdősor u	Surányi Sándor	Kossuth L u
Amasics Zsolt	Széchenyi u	Kiss József	Kápolna u	Surányi Sándorné	Tulipán u
Bai Menyhért és családja	Fő u	Kiss Menyhért	Fő u	Surányi Szilárd	Tulipán u
Bai Sándor	Iskola u	Kiss Tamás	Széchenyi u	Surányi Tibor	Kápolna u
Bálint Balázs	Liliom u	Kiss Tibor	Haraszi u	Surányi Tiborné	Fő u
Bálint Dezső	Halászi K u	Kiss Zoltán	Széchenyi u	Szlovicsák Béla	Felsőerdősor u
Bálint István	Haraszi u	Kráncz Albert	Aranyág u	Szlovicsák János	Akácfa u
Benkó Péter	Halászi K u	Krasnyánszki Sándor	Deák F u	Terebesi Zoltán	Zrinyi u
Csap Andrea	Mátyás kir u	Marosi Károlyné	Árpád u	Varga Frigyes	Fő u
Csap István	Bercsényi	Márta Zoltán	Budapest	Varga Pál	Ady E u
Csermák Gáborné	Széchenyi u	Morvai János	Ady E u	Varró Gábor	Felsőerdősor u
Dentsi Pál	Mátyás kir u	Morvai János	Bercsényi u	Végh Antal	Ady E u
Drozgyik János	Széchenyi u	özv. Bálint Lajosné	Haraszi u	Végh Balázs	Deák F u
Dura Miklós	Orgona u	özv. Drozgyik Jánosné	Felsőerdősor u	Végh István	Liliom u
Györgyövcis Károly	Deák F u	özv. Sokorai Józsefné	Templom u	Végh József	Dózsa Gy tér
Györgyövcis Miklós	Deák F u	Pelsőczi Csaba	Deák F u	Végh László	Vásártér u
Györfvári Imre	Haraszi u	Pelsőczi Mónika	Deák F u	Végh Miklós	Fő u
Györfvári Pál	Haraszi u	Pelsőczi Sándor	Deák F u	Végh Sándor	Kossuth L u
Györfvári Zoltán	Haraszi u	Sipos Imréné	Árpád u		
Jobbágy Károlyné	Fő u	Surányi Dezső	Haraszi u		
Kiss Béla	Fő u	Surányi Károlyné	Kápolna u		
		Surányi Miklós	Bercsény u		

Az adományok 61 családnak köszönhetőek. Isten fizesse meg mindenki áldozatkészségét!

A szeretet másik neve: idő

A padlás félhomályában a ma-

gas, hajlott hátú öregember még jobban meggörnyedve igyekezett odajutni a felhalmozott dobozokhoz az egyik padlásablak mellett. A pókhálót félresöpörve leemelte a felső dobozt, s a fény felé tartva egyik fényképalbumot a másik után szedegette ki belőle. Valaha csillogó, most már megfakult tekintete vágyakozva várta, hogy meglássa azt, akiért feljött ide.

Úgy indult az egész, hogy emlékeiből előbukkant élete nagy szerelme, s tudta, hogy ezekben az albumokban található fényképet róla. Csendben, türelmesen lapozgatott, s pár pillanat múlva már el is sülyedt az emlékek tengerében. Világának forgása nem állt meg felesége elvesztésével, de a múlt emléke sokkal élőbb volt lelkében, mint a jelen magányossága. Ahogy félretette az egyik poros albumot, előkerült valami, ami rég felnőtt fia gyermekkori naplójának tűnt. Nem emlékezett, hogy valaha is járt volna a kezében, vagy hogy tudomása lett volna arról, hogy kisfia naplót vezet. „Minek őrizgette Elisabeth mindig a gyerekek régi lomjait?” morfondírozott, ősz fejét csóválva.

Felnyitva a megsárgult lapokat, egy rövid mondatra esett a tekintete, ami önkéntelen mosolyra készítette. A szeme csillogása is visszatért egy percre, ahogy a szívét megérintő kedves szavakat olvasta. Hallotta a kisfiú hangját, aki túl gyorsan nőtt fel ugyanebben a házban, és akinek a hangja az évek során teljesen elhalkult

Egy perc bölcsesség...

az emlékezetében. A padlás teljes csöndje és a tiszta lelkű hét éves kisfiú szavainak varázsa élete egy elfeledett korszakába repítette vissza

az öregembert.

Újra belenyúlt a dobozba, és ugyanarra az évre szóló saját régi üzleti naplóját vette ki belőle. Leült egy ócska asztal mellé az ablak alá, és egymás mellé tette a két naplót. Az övé bőrkötésű volt, a neve aranyozott betűkkel belevésve. A fiáé gyűrött, kopott volt, alig látszott már rajta a Jimmy felirat. Öreg ujjaiival végigsimított a betűkön, mintha újra tisztán láthatóvá akarná tenni az idő és a használat során megkopott nevet.

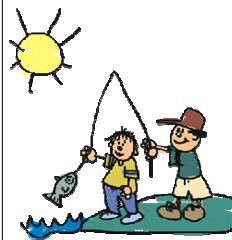
Kinyitotta saját naplóját, s tekintete egy mondatra esett, ami egyedül állt egyik lapon. Feltűnt, mert a többi napok tele voltak bejegyzésekkel. Önnön gondos kezeirésével ezek a szavak álltak az oldalon:

„Az egész napot elvesztegettem Jimmyvel való horgászatra. Nem fogtunk semmit.”

Nagyot sóhajtott, majd remegő kézzel megkereste Jimmy naplójában ugyanazt a napot, június 4-ét. Erősen megnyomott, még tétova, nagy betűkkel ez volt odairva:

„Apával horgászni voltunk. Életem legszebb napja.”

Lance Wubbles

KARÁCSONY 2015.

A karácsonyi pásztorjátékot hittanosok, fiatalok adták elő az éjféli-, és az ünnepi mise előtt. Köszönet érte!

A pásztorjáték szereplői az ünnepi szentmise után korábban sült mézeskalácsot, és emlékképet adtak ajándékkul a misén résztvevőknek. (beszámoló: 10. oldalon)

Egy angyal, aki nem akart énekelni

Karácsony éjszakáján az angyalok, Jézus születésnapjára emlékezve Istent dicsőítve hangosan zengeni kezdtek. A hatalmas kórusban egyszer csak elhallgatott az egyik angyal. Szomszédjai mindjárt észre is vették, hogy a társuk elhallgatott és meglepetésükben ők is elnémulva csodálkozva néztek rá. A kórust vezető Főangyal odaszóltotta magához az elnémult angyalt és kérdőre vonta, hogy miért hagyta abba az éneklést.

Az így válaszolt: Én nagyon szeretek énekelni. Erősen, tisztán énekeltem még azt is, hogy "Dicsőség a magasságban Istennek", de amikor az következett, hogy "a földön békesség" - azt már nem tudtam énekelni, mert látom azt a sok sok békétlenséget ami betölti a földkerekséget.

Kedves Főangyal és ti többiek, nézzetek körül a Földön és lássátok meg, hogy milyen békétlenség van odalent. Milyen sok katona és fegyver van minden országban. A gazdagok és szegények, öregek és fiatalok, rokonok és szomszédok, munkatársak között, de a családokban az emberi szívekben belül sincs békesség. Az emberek nem tudnak megbékélni egymással, egy kicsit hallgatni és tűmni, de nem tudnak megbékélni sorsukkal és önmagukkal sem... Szabad ebben a háborgó világban békességről énekelni?

Igaza van, mondták néhányan a kórusban. A Főangyal azonban megdorgálta őket és megparancsolta, hogy énekeljenek tovább. Az elnémult angyalhoz pedig így szólt: megértem az engedetlenségedet, mert tudom, hogy szomorúság, aggodás és jóakarát van mögöttem. De ha jobban odafigyelsz Urunk gondjára és gondolataira, te is örömmel fogod énekelni a békesség himnuszát.

Még egy perc bölcesség...

Amikor Urunk embert teremtett, azzal emelte minden más teremtménye fölé a maga közelébe, hogy szabad akaratot adott neki. Szabad engedelmességre és szabad lázadnia is. Az ember hatalmat kapott arra, hogy oltalmazza az életet, de arra is, hogy kioltsa.

Tud védeni és támadni, elvenni és adni, gyűlölni és szeretni. Mit lehet a bűn ellen tenni? Urunk próbálkozott özönvízzel, kemény ítéletekkel, de egyik sem használt. Az ember minden ítélet után ugyanaz maradt, aki volt. Azt viszont nem engedi meg Urunk szeretete, hogy erőszakkal valósítsa meg a Földön a mennyei világ rendjét és annak békességét.

Szabad döntést és engedelmességet kíván, és ez csak egy úton-módon valósulhat meg: hidat épített a mennyei világ és a földi világ között Fiával: Jézussal. Ő a békesség fejedelme, ő a béke megteremtője. Csak ő adhat békét a nemzeteknek, a családoknak és az emberi szíveknek. Azok az emberek akik rá hallgatnak, Jézust követik, azok békében élnek, és önzetlennül a béke apostolai tudnak lenni, minden nehéz földi körülmény között is. Ők hiszik, hogy van ennek értelme és a reményt soha nem adják fel. Ők még áldozatok árán is meg tudják teremteni és őrizni a belső és külső békesség harmóniáját. Ez pedig már az örök boldogság kezdete. Isten bízik bennük, számít rájuk. Nekünk ezt kell hirdetni, bele nem fáradva, hogy meghallják, erőt kapjanak, ők is ezt dalolják és összefogva egy szebb, igazabb, tisztább, békésebb és boldogabb világot tudjanak építeni, annak erejében, akinek születésének napját karácsonykor ünnepeljük. Ez a mi feladatunk, az pedig az ő feladatuk.

Az elnémult angyalban fölragyogott az Isteni értelem és most már a többiekkel együtt ő is boldogan énekelte a teljes karácsonyi evangéliumot: Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön minden jószándékú embernek.

Stella Leontin

Advent első vasárnapján az elsőáldozásra készüők gyűjtötték meg az adventi koszorú első gyertyáját. (kép: előző számunkban) A második vasárnapon a hetedikes hittanosok, a harmadik vasárnapon az óvodások, míg a negyediken a negyedik osztályos hittanosok készültek rövid imával, illetve műsorral a gyertyagyűjtások alkalmából.

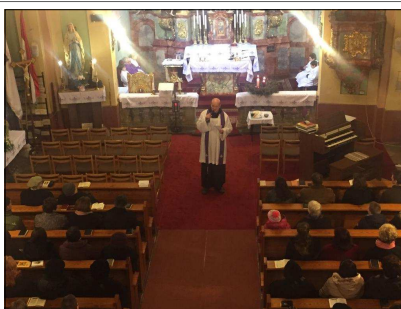

2015 adventjében az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar ajándékozott szőnyeget a templom részére, melyek a padok előtt a templomhajóban lettek leterítve. Köszönjük adományukat! Isten fizesse meg!

Adventi lelkigyakorlat

Lelkigyakorlatunkat Advent vasárnapján, az esti szentmisék keretein belül tartottuk. 2015-ben Advent 2., 3. és 4. vasárnapján, **december 6-án, 13-án és 20-án** hallgathattuk meg a lelkigyakorlatos prédikációkat, melyeket **P. Cseri Nikodémus ferences szerzetes atya** mondott nekünk.

December 6-án, advent második vasárnapján Szent Miklós püspök meglátogatta templomunkat. Ajándékokat adott át a jelenlévő gyerekeknek.

Egyházközségünkben **december 13-án az esti szentmisén** fogadtuk ünneplésen a betlehemi lángot.

Köszönet cserkészjeinknek, hogy idén is elhozták templomunkba, hogy aztán továbbadva otthonainkban is világítson!

Az Egyháztanács imája december 12-én 18 órakor az Egyháztanács közösen imádkozott a közösségi házban. Először elmondtuk az Úr angyalát, majd elcsendesülve adventi versekkel, énekekkel, imákkal készültünk az Úr eljövételére.

A hajnali misék után a jelenlévő gyerekeknek, ministránsoknak lehetőségük volt a közösségi házban reggelizni.

Karácsonyt megelőzően, december 22-én délután került sor a karácsonyfák felállítására és feldíszítésére a templomban. Köszönet mindenkinek, aki részt vett a takarításban, templomunk ünnepre való felkészítésében!

Templomunk énekkara közösen a református kórusal közösségünk adventi rendezvényén lépett fel az Opál házban december 19-én.

Betegek szentsége
Advent 4. vasárnapján, december 20-án került sor a Betegek szentségének kiszolgáltatására.

Ferenc pápa homíliája az irgalmasság évét megnyitó szentmisén

December 8-án a Szent Péter-bazilikában Ferenc pápa megnyitotta az irgalmasság szentévéét. Az alábbiakban teljes terjedelmében közreadjuk a szentév megnyitása alkalmából bemutatott szentmisén mondott homíliájának magyar nyelvű fordítását.

„Nemsokára abban az örömben lesz részem, hogy megnyithatom az irgalmasság szent kapuját. Ezt a nagyon egyszerű, ám erősen jelképes mozdulatot Isten ígéjének fényében hajtjuk végre, amelyet az imént hallottunk, és amely a kegyelem elsőségére irányítja figyelmünket. Az a fő gondolat ugyanis, mely többször is visszatér ezekben az olvasmányokban, Gábor angyal szavára utal, amellyel egy fiatal, meglepődött és zavarodott lányhoz fordul, rámutatva az őt beborító misztériumra: „Örülj, kegyelemmel teljes” (Lk 1,28).

Szűz Máriának tehát elsősorban az a dolga, hogy örüljön annak, amit az Úr végbevitt benne. Isten kegyelme beborította, és méltóvá tette arra, hogy Krisztus anyja legyen. Amikor Gábor angyal belép házába, a legmélyebb, a minden emberi felfogóképességet meghaladó misztérium is arra szolgálta neki okot, hogy örüljön, higgyen és ráhagyatkozzon Isten szavára. A kegyelem teljessége átalakítja a szívét, és képessé teszi annak a nagy tettek a végbevételére, amely megváltoztatja az emberiség történelmét.

A szeplőtelen fogantatás ünnepe Isten szeretetének nagyságát fejezi ki. Ő nemcsak olyan Isten, aki megbocsátja a bűnt, hanem Máriában odáig megy, hogy megelőzi az eredendő bűnt, amelyet minden ember születésétől fogva magában hordoz. Isten szeretete megelőz, elővételez és megment. A bűn édenkertben elkezdődött történelme beleolvad Isten megmentő szeretetének tervébe. A Teremtés könyvének szavai mindennapi, személyes tapasztalatunkra mutatnak rá. Mindig kísért minket az engedetlenség, ami abban fejeződik ki, hogy életünket Isten akaratától függetlenül akarjuk megtervezni. Az embert folytonosan ez a barátságtalan ellenállás kísérti, az, hogy ellenálljon Isten tervének. Ugyanakkor a bűn történelme is csak a megbocsátó szeretet fényében érthető. Ha minden a bűnhöz kötve maradna, akkor mi lennénk a legkétségbeesettebb teremtmények, ám az az ígéret, hogy Krisztus szeretete győzni fog, mindent az Atya irgalmasságába von. Isten szava, melyet hallottunk, nem hagy kétséget efelől. A Szeplőtelen Szűz kiváltságos tanúja előttünk ennek az ígéretnek és az ígéret beteljesedésének.

Maga ez a rendkívüli szentév is kegyelmi ajándék. Aki belép azon a kapun, felfedezi az Atya irgalmasságának mélységét, aki mindenkit elfogad és mindenki elé személyesen megy. Ő az, aki keres minket! Ő az, aki elélni jön! Ez az év arra szolgál, hogy növekedjen meggyőződésünk az ő irgalmasságában. Mennyire megsértjük Istent és az ő irgalmát, amikor elsőként azt állítjuk, hogy bűneinket megbünteti az ő ítélete, ahelyett, hogy elébe tennék: bűneinket megbocsátja az ő irgalma (vö. Szent Ágoston: De praedestinatione sanctorum 12, 24)! Igen, így van! Az irgalmat az ítélet elé kell helyeznünk, és Isten ítéletét minden esetben irgalmassága fényében kell néznünk. A szent kapun való átlépés tehát éreztesse meg velünk, hogy részesülünk a szeretetnek, a gyengédségnek ebben a misztériumában. Hagyjunk fel minden félelemmel és szorongással, mert az nem illik ahhoz, aki szeretve van. Éljük át inkább a mindent átalakító kegyelemmel való találkozás örömeit.

Ma, amikor itt, Rómában és minden egyházmegyében a világon átlépünk a szent kapun, egy másik kapuról is szeretnénk megemlékezni, arról, amelyet ötven évvel ezelőtt a II. vatikáni zsinat atyái tártak ki a világ felé. Erre az évfordulóra nem csak a zsinati dokumentumok gazdagsága miatt emlékezünk, melyek napjainkig a hitben tett nagy előrehaladásról tanúskodnak. A zsinat elsődlegesen egy találkozás volt. Igazi találkozás az egyház és korunk emberei között. Ezt a találkozást a Szentlélek ereje jelle-

mezte, aki arra indította egyházát, hogy előjön a zátonyok közül, melyek sok éven át magába zárták, hogy lelkesen újakezdje missziós útját. Ez annak újakezdése volt, hogy elébe menjen minden embernek oda, ahol él: a városába, az otthonába, a munkahelyére..., ahol csak ember van, az egyháznak el kell érnie, hogy elvigye neki az evangélium örömeit, Isten irgalmasságát és megbocsátását. Ezt a missziós indítást folytatjuk tehát évtizedekkel később, ugyanazzal az erővel és lelkesedéssel. A szentév erre a nyitásra indít bennünket, és arra kötelez, hogy ne hanyagoljuk el a II. vatikáni zsinat szellemét, vagyis az irgalmas szamaritánus szellemét, amire Boldog VI. Pál pápa emlékeztetett a zsinat lezárásakor. Amikor ma áthaladunk a szent kapun, vállaljuk fel, hogy magunkévá tesszük a jóságos szamaritánus irgalmasságát.

A szent kapu megnyitásának szertartása

Ferenc pápa a szentmise záró könyörgése után levetette a miseruhát, és palástot öltött, majd a diakónus a következő szavakkal fordult a hívekhez:

Fivéreim és nővéreim!

Az eucharisztikus ünneplésben megújítottuk hitünket Jézusban, a mi Üdvözítőnkben. Ettől a hittől vezérelve, és a Szeplőtelen Szűz Mária oltalma alatt megkezdjük az irgalmasság rendkívüli szentévéét.

Kitárul előttünk a szent kapu: maga Krisztus az, aki az egyház szolgálata által bevezet minket Isten szeretetének vigaszt nyújtó misztériumába, ez a mértéket nem ismerő szeretet az egész emberiséget átöleli.

Nyissuk meg szívünket a Szentlélek működése előtt, élesszük fel magunkban a vágyat, hogy készséges örömmel megfeleljünk közös keresztény hivatásunknak: az életszentségnek.

Ferenc pápa a szabadtéri főoltártól a Szent Péter-bazilika előcsarnokába vonult az asszisztenciával, majd a szent kapu elé lépve a következő imádságot mondta:

Imádkozzunk! Istenünk, te mindenhatóságodat főleg irgalmassággal és megbocsátással mutatod meg. Add, hogy az evangélium örömeiben éljük meg ezt a kegyelmi esztendőket, ezt az irántad és a testvéreink iránti szeretetre alkalmas időszakot.

Áraszd ránk továbbra is Szentlelkedet, hogy ne fáradjunk bele tekintetünket bizalommal afelé fordítani, akinek szívét átszúrtuk, a te emberré lett Fiad felé, aki a te végtelen irgalmad tündöklő arca, biztos menedék mindnyájunk, bűnösök számára, akik rászorulunk a megbocsátásra, a békére, a felszabadító és üdvözítő igazságra.

Ő a kapu, akin keresztül hozzád jövünk, aki a vigasztalás kiapadhatatlan forrása vagy mindenki számára, és alkonyt nem ismerő szépség, tökéletes öröm a vég nélküli életben.

Járjon közben értünk a Szeplőtelen Szűz, a húsvéti győzelem első és tündöklő gyümölcse, az új ég és új föld ragyogó hajnala, földi zarándoklásunk boldog kikötője.

Neked, mennyei, szent Atyánk, Fiadnak, Megváltónknak, a Szentléleknek, a Vigasztalónak minden tisztelet és dicsőség mindörökkön örökké. Amen.

Ezt követte a szent kapu megnyitásának rövid szertartása, melynek során a pápa és a hívek egymást felváltva imádkozták a szoltárverseket:

- Ez az Úr kapuja.
- Belépnek rajta az igazak.
- Nyissátok meg az igazságosság kapuit!
- Belépek rajtuk, hogy hálát adjak az Úrnak.
- Nagy irgalmadból belépek házaiba, Uram.

(Folytatás a(z) 9. oldalon)

– Leborulok szent templomod felé.

A Szentatya felment a lépcsőkön, kinyitotta a szent kaput, és a küszöbön csendben imádkozott. Azután ő egyedül belépett a bazilikába. Ferenc pápa után Benedek emeritus pápa is belépett a szent kapun egykori titkára, Georg Gänswein érsek kíséretében. Botjára támaszkodva lépett a küszöbire, majd rövid imádság után belépett ő is a bazilikába, ahol Ferenc pápa köszöntötte őt, majd testvéri kézfogással üdvözölték egymást. Őket követték a koncelebrálók, majd a szerzetesek és a világi hívek képviselői, élükön Sergio Mattarella olasz köztársasági elnökkel és Matteo Renzi olasz miniszterelnökkel.

*Ferenc pápa a középső oltár felé fordulva megállt, és elénekelték az **irgalmasság szentévének himnuszát:***

Misericordes sicut Pater!

1. Adjunk hálát az Atyának, mert jó,
– irgalma örökké megmarad!

Bölcsességgel alkotta a világot,
– irgalma örökké megmarad!

Vezeti népét a történelemben,
– irgalma örökké megmarad!

Megbocsát gyermekeinek, és elfogadja őket,
– irgalma örökké megmarad!

2. Adjunk hálát a Fiúnak, a népek világos-

ságának,
– irgalma örökké megmarad!
Ő hússzívrrel szeretett minket,
– irgalma örökké megmarad!

Tőle kapunk, neki adjuk magunkat,
– irgalma örökké megmarad!
Nyíljon meg szívünk az éhezők és szomjazók előtt,

– irgalma örökké megmarad!

3. Kérjük a Lélektől a hét szent ajándékot,
– irgalma örökké megmarad!

ő minden jó forrása, édes felfrissülés,
– irgalma örökké megmarad!

Általa megerősítve, mi is erősítsünk meg másokat,
– irgalma örökké megmarad!

A szeretet remél, és mindent elvisel,
– irgalma örökké megmarad!

4. Kérjük a békét minden béke Istenétől,
– irgalma örökké megmarad!

A föld várja Isten országának evangéliumát,
– irgalma örökké megmarad!
Kegyelem és öröm az osztályrésze annak,
aki szeret és megbocsát,
– irgalma örökké megmarad!
Új ég és új föld lesz,
– irgalma örökké megmarad!

Az oltár előtt Ferenc pápa a következő imádságot mondta:

Mennyei, szent Atyánk, aki irgalmában gazdag és szeretetben hatalmas vagy, egész szívünkben dicsérünk téged, és hálát adunk neked, mert elhalmozol minket ajándékaiddal. Tekints ránk, akik ma kinyitottuk ezt a szent kaput, és örömmel eltelve elindítottuk ezt a jubileumi időszakot. Kérünk, add meg mindazoknak, akik bűnbánó lélekkel, új elkötelezettséggel és gyermeki bizalommal átlépik az irgalmasság kapuját, hogy erősen megtapasztalják atyai gyengédségedet, megkapják a megbocsátás kegyelmét, hogy tanúságot tegyenek – szavukkal és tetteikkel – irgalmasságod arcáról, a mi Urunkról, Jézus Krisztusról, aki él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen.

A szertartás a Szentatya áldásával ért véget.

Fordította: Tózsér Endre SP

Forrás: Vatikáni Sajtóközpont, Magyar Kurír

Beer Miklós püspök ünnepi szentmisével zárta le a váci egyházmegyei zsinatot

Beer Miklós megyéspüspök lezárta a Váci Egyházmegye zsinatát, és megnyitotta – Ferenc pápával egy időben – az irgalmasság szentévé Vácon december 8-án, a szeplőtelen fogantatás ünnepén.

A zsúfolásig megtelt székesegyházban az egyházmegye papsága töltötte meg a szentélyt, míg a világi szolgálattevők és a hívek a padokat és az állóhelyeket foglalták el. A szentmisén a székesegyház Szent Cecília kórusa és a váci kórusiskola diákjai adtak zenei szolgálatot.

Szentbeszédében a főpásztor felidézte, hogy az egyházmegyei zsinat három éve, a II. vatikáni zsinat megkezdésének ötvenedik évfordulóján kezdte meg munkáját, és most, a szeplőtelen fogantatás ünnepén, éppen ötven évvel a zsinat lezárása után fejeződik be.

„Amikor a mai ünnepen megemlékezünk a Szűzanyáról, voltaképpen arra emlékezünk, hogy az Úristen nem hagyta magára a bűnbe esett embert, hanem második Ádámként a saját Fiát küldte el a földre – hangsúlyozta Beer Miklós. – Ahogy az első Ádám bűne mindannyiunkra rászáll, úgy Jézus megváltása is mindenkire kiárad – utóbbihoz azonban szükség van a hit szabad, emberi döntésére Isten mellett. Csak így tudjuk elfogadni Isten irgalmát; azt az irgalmát, amelyet épp most fogunk egy éven keresztül átélmélni, felfogni. Azt az irgalmát, amelyre a mai világban van a legnagyobb szükség – utalt a püspök a nemzetközi helyzetre –, éppen ma kell Hozzá folyamodnunk, aki a pislákoló mécsbelet nem oltja el, a megroppant nádszálát nem törli össze. Ha az egész Biblia megsemmisülne, és csak a tékozló fiú története maradna fenn az emberiségnek, abból is tökéletesen megérthetnénk Isten valódi üzenetét – emlékezett vissza Miklós püs-

pök egykori bibliaprofesszorának szavaira. Az egyház küldetése: Isten irgalmát továbbadni a világnak.

Az egyházmegyei gyűléssel kapcsolatban a püspök először a II. vatikáni zsinatot idézte föl, megemlítve Jézusnak azokat a szent helytartóit – Szent XXIII. János, Boldog VI. Pál és Szent II. János Pál pápákat –, akik ablakot nyitottak a világra, hogy kiáradhasson az isteni irgalom. Az egyházmegye zsinata éppen azért kezdődött ötven évvel e nagy mű után, hogy a helyi egyház szellemében kövesse a nagy elődök szándékait; hogy ne okoskodás legyen az együtt gondolkodás, hanem a Szentlélek szándékainak fűrkészése és megértése. „Most mindannyian érezzük Isten sürgetését a megújulásra, hogy ebben a zűrzavaros világban mi legyünk a péteri sziklára, a hegyre épült város, ahol az irgalmat meg lehet találni” – buzdította a híveket a megyéspüspök.

Hamar eltelt ez a három év – állapította meg –, de ne feledjük el, hogy a mi munkánk most nem befejeződött, hanem éppen hogy elkezdődik: most kell kinyitnunk a kaput, és kiárasztanunk Isten irgalmának üzenetét. Ennek jele a székesegyházban a nyáregyházi hívek ajándéka, egy hatalmas mézeskalácskapu, és előtte a szentmise ideje alatt Szent Fausztina Kowalska – Jézus irgalmas szívének hirdetője – ereklyéje, akit Szent II. János Pál pápa emelt oltárra. A Szűzanya, az Irgalmasság Anyja segítsen, kísérjen bennünket, imádkozzon értünk és velünk – zárta szentbeszédét a püspök.

Az ünnepi szentmise végén Beer Miklós jelképesen megnyitotta a székesegyház nagykapuját az irgalmasság szentévében, majd az egybegyűlte elénekelték a Te Deumot. Végezetül a főpásztor az egyházmegye minden jelen levő papjának átadta az egyházmegyei zsinat záródokumentumát.

Forrás és fotó: Magyar Bertalan/Váci Egyházmegye, Magyar Kurír

"CSODAVILÁG"

A „Csodavilág” foglalkozáson a gyerekek kis angyalkákat készítettek, melyekkel a templomi karácsonyfákat díszítették.

A Katolikus Karitászs Alsónémedi Csoportjának hírei

Az adventi gyűjtésünk eredményeként 5 családnak tudtunk karácsonyra csomagot készíteni. Kaptunk lisztet, cukrot, hurkát, tésztát, édesnemes paprikát és pénzadományt, ruhaneműt. Majd egy jószívű baráti kör adománycént hurkát, zöldségfélét, szaloncukrot, gyümölcsöt kaptunk, ebből 30 családnak készült csomag. Majd egy másik jószívű baráti kör felajánlotta, hogy 60 liter halászlévet főz és oszt szét, ebből is sok család részesült. Hálásan köszönünk minden adományt!

„Mert éheztem és ennem adtatok...
Bizony, mondom nektek: amikor megtették ezt egynek a legkisebb testvéreim közül, nekem tették”
Mt. 25; 35-40

Figyeljünk egymásra is, ha baj van, legyen valaki, aki segítséget kér! Elérhetőségünk: 06 30 394 22 29 és karitasz.alsonemedi@gmail.com

A karitászs csoportjában: Mikoly Istvánné

Szent Miklós püspökre emlékezve

Szent Miklós emlék ünnepére plébános atyánk szeretettel meghívta a Mikulást, hogy együtt ünnepeljen egyházközségünk tagjaival és ajándékkal lepje meg a gyerekeket. Az ünnepelés nagyon jól sikerült! Kisgyermek, óvodások, általános iskolások vettek körbe a Mikulást és örültek a tőle kapott csomagnak. Számszerint 49 gyermek vett részt ezen az ünnepen!
„Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.” Mk. 10; 14

Mézeskalácssütés

Már hagyománnyá vált egyházközségünkben a mézeskalácssütés és ajándékozás. December 11-én délután sütöttük és díszítettük a kalácsot. A díszítésben Kiss Tiborné, Klári segít és tanítja azokat, akik szeretnék a díszítés technikáját, motívumait megtanulni. Köszönjük lelkes munkáját!

Ifjúság

A megsütött mézeskalácsokat, szaloncukrot, szentképet az ifi hittanosok csomagolták. Minden évben ők készítik azokat a kis csomagokat, amit lelkesen osztanak a karácsonyi ünnepi szentmise után, szeretetük jeleként.

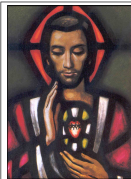
Pásztorjáték

Hálásan köszönöm a pásztorjáték szereplőinek, hogy szépen felkészültek, és méltóképpen előadták a mi Urunk születésének történetét. Köszönöm, hogy többnyire önként, vagy legalábbis az első, kérő szóra jöttek és fáradságot nem kímélve, tanultak, gyakoroltak, hogy a közösségnek széppé tegyék az ünnepét!

Köszönöm kolleganőmnem Csernák Nikolettnek, hogy olyan szépen megtanította az angyalokat és pásztorokat énekelni.
Mikoly Istvánné

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Január 1-én, pénteken elsőpéntek, Jézus Szentséges Szívének ünnepe, Szűz Mária Istenanya ünnepe és a Béke világnapja.

Jézus Szentséges Szívének Családja 2016. jan. 3-án az esti szentmise után közös elsővasárnapi szentségimádási óráját tartja a templomban. Ezen a szent órán Jézus Szent Szívébe és az Ő szeretett Édesanyja a Béke királynőjének szívébe ajánljuk szeretteink sorsát. Rájuk bízunk családunkat, egyházközségünket, országunkat, nemzetünket és az egész világ sorsát. Imádságunkban megköszönjük Urunknak azokat a kegyelmi adományait, amelyekkel megajándékozott minket életünk során.

Köszönjük, hogy ezeken az együttléteken elmerülhetünk a Te lelked titkaiban ott a Tabernákulum rejtekében, ahol vársz minden lélekre, aki kitárja szívednek saját titkait. Ott vagy a csend mélyén és kegyelmi adományodat, áldásodat osztod minden lélekre, minden családra. Imádkozunk hozzád, kérünk Téged, hogy az elkövetkező évben is légy velünk! Őrizd meg minket a rossztól! Vonzd magadhoz azokat az

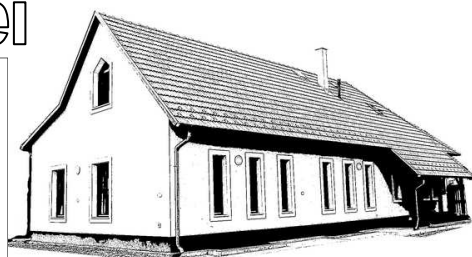
elveszett bárányokat is, akik letértek a helyes útról! Add, hogy minden lélek az öröm ragyogó tengerébe öltözve várhassa a Veled való találkozást! Béke Királynője, égi Édesanyánk imádkozz velünk és értünk Szent Fiadhoz, hogy eljőjön a szív békéje az egész emberiség életében.

Uram! A szívem rejtekén
Veled szeretnék lenni én...
Hol nincsen bűn, elhal a szó,
a szív beszél.

És én megpihennék szíveden,
a szíveden csendesen.

Felajánló ima a világért!

Istenünk, irgalmas Atyánk, aki irgalmadat szeretett fiadban Jézus Krisztusban nyilatkoztattad ki és kiárasztottad ránk a Szentlélekben, a Vigasztalóban. Felajánljuk Neked ma a világ és minden ember sorsát! Hajolj le hozzánk, bűnösökhöz, gyógyítsd meg gyöngeségünket, üzz el tőlünk minden rosszat! Add, hogy a föld minden lakója megtapasztalja irgalmasságodat, hogy Benned, a Szentháromság egy Istenben megtalálják mindig a remény forrását. Örök Atya! Fiad, keserves kinszenvedéséért és feltámadásáért irgalmazz nekünk és az egész világnak! Amen.
(ö.zv. Szlovicsák Balázsne)

Jókívánság

Békét, csendet, mely elűz vihart,
Szent erőt, mely próba közt kitart,
Érző szívet, mely enyhít nyomort,
S mély alázattal porig hajolt,
Örömet, mely nap sugáraként
Tud gondfelhők között is szórni fényt,
Bátorságot, mely meg nem remeg,
S kész odaadni kincset, életet,
Szívet, mely a bűnöst szereti,
Gyengeségét, vétkét elfedi,
És hitet, mely, mint a sasmadár
Fölfelé tart és az égbe száll,
Melynek nincs nehéz, nincs „nem lehet”...
Ezt kívánom! S kell-e több neked?

Jézus Krisztusban mindezt megtalálsz.
Beteljesíti ezt a kívánságot.
Nyomába lépsz, boldogan követed,
és hálaének lesz az életed!

Januárban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Dec. 25 – Jan. 2 Geigerné Moldvai Marianna Özv. Lovas Zoltánné Mészáros Jánosné Csermákné Molnár Anna	Jan. 3 – 11 Morvai Margit Surányi Antalné Bársony Mónika Fodor Mária Sokorai Józsefné	Jan. 12 – 20 Szlovicsák Balázsne Özv. Kiss Ferencné Győrvári Imréné Györgyövcis Miklósné	Jan. 21 – 29 Bársony Istvánné Gábor Marina Kovács Jánosné Kiss Lászlóné	Jan. 30 – Febr. 7 Győrvári Pálné Somogyi Jánosné Végh Antalné Nagy Balázsne
---	---	---	--	--

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2016. január

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
				1	2	3 18 óra Jézus Szíve család imája
4	5 9.30 óra Baba-Mama klub 	6 17 óra Ministráns klub	7	8 15 óra Játék felsősöknek 18 óra Ifi -hittan 	9 10—12 óra Ruhaoztás és gyűjtés	10 8 óra Elsőáldozó előkészítő
11	12	13 17 óra Ministráns klub	14	15 15 óra Játék felsősöknek 18 óra Ifi -hittan 	16 18 óra Cursillo kiscsoport	17 8 óra Elsőáldozó előkészítő
18	19 9.30 óra Baba-Mama klub 	20 17 óra Ministráns klub	21	22 15 óra Játék felsősöknek 18 óra Ifi -hittan 	23	24 8 óra Elsőáldozó előkészítő
25	26	27 17 óra Ministráns klub 18 óra Cursillo kiscsoport	28	29 1 8 óra Ifi -hittan 	30	31 8 óra Elsőáldozó előkészítő

Ökumenikus imahét

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) 2016. január 17. és 24. között újra imahetet hirdet a Krisztus-hívők egységéért.

A 2016-ös imahét témáját a lettországi keresztények dolgozták ki, mottója

„Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” (1 Pt 2,9).

Az Ökumenikus Imahét országos nyitó istentisztelete 2016. január 17.-én, vasárnap 18 órakor lesz a Deák téri evangélikus templomban. Szent beszédet mond Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek és ígét hirdet Dr.

Szabó István református püspök, a Zsinat lelkesíti elnöke. Az ökumenikus istentiszteleten a MEÖT tagegyházak vezetői szolgálnak a liturgiában. Mindenkit szeretettel várunk!

Steinbach József elnök
Dr. Fischl Vilmos főtitkár

**Alsónémedin január 17-én 17 órakor a katolikus,
január 24-én 17 órakor a református templomban lesz
ökumenikus istentisztelet.**

Mindenkit szeretettel várunk!

„Isten hatalmas tetteinek felfedezése

A keresztség izgalmas hitbeli utat nyit. Minden egyes új keresztényt egyesít az idők során mindmáig vándorló Isten nép-ével. Isten ígéje – a Szentírás, amelynek szavaival minden felekezet tagjai imádkoznak, azt tanulmányozzák, elmélkednek, és válaszolnak rá, – az alapja egy valóságos, bár tökéletlen közösségnek. A Biblia egymással megosztott szent szövegeiben mindannyian hallunk Isten szabadító tetteiről az üdvtörténet során: ahogy kivezette népét az egyiptomi rabszolgaságból, ahogy feltámasztotta Jézust a halottak közül, amivel új életet nyitott mindannyiunk számára. Sőt a Biblia imádságos olvasása arra a felismerésre is elvezeti a keresztényeket, hogy saját életükben is meglássák Isten hatalmas cselekedeteit. Hogyan látjuk Isten hatalmas tetteit és hogyan válaszolunk azokra? Istentisztelettel, énekekkel? Az igazságért és békéért folytatott munkával? Vajon kincsként tekintünk-e a Szentírásra, mint az élő ígére, amely szorosabb egységre és misszióba hív minket? „ (részlet az Imahétre kiadott programfüzetből)

Ministránsok

Egy nagyon kedves kis közösséggé kezd alakulni a ministránsok köre. Minden héten, szerdán 17 órakor találkozunk a szentmisén, utána egy kis beszélgetés keretében, megbeszélni, mi az amit már tudunk, és mi az amit még meg kell tanulnunk, gyakorolnunk, hogy szolgáljunk szép és áhítatos legyen.

Utána pingpongozunk, játszunk!

Szeretném megköszönni minden ministránsnak a hajnali miséken való szolgálatot. Minden hajnali misén többen is szolgáltak az Úr oltáránál. Köszönet a szülőknél is, akik ezt lehetővé tették!

Köszönöm Bai Zoltán egyháztanácsagnak, a kedves gondoskodását, amivel ezt a közösséget vezeti.

Ministráns közösségünk mindig vár és befogad új tagokat is! Gyertek Várunk benneteket!

Magdi néni

KATOLIKUS BÁL MEGHÍVÓ

Sok szeretettel hívunk minden kedves olvasónkat, hívőt, alsónémedi lakost az immár **12.** alkalommal megrendezésre kerülő **jóteknysági bálra.**

Helyszín: **Betyár Étterem**

Időpont: **2016. január 30.**

Vendégvárás: **18 órától**

Belépő: **4000,- Ft/fő** (vacsorával)

Támogató jegy: 2000.-Ft/fő (vacsora nélkül)

Zenél: erre az alkalomra szerveződött **zenekar**

A belépők megvásárolhatók **2016. január 10-én, 17-én és 24-én, vasárnapokon a szentmisék előtt és után.**

A belépőkből és a tombolából befolyó összeget - a szükséges költségeken túl - a **Katolikus Karitás Alsónémedi Szervezetének céljait támogatjuk.**

Sok szeretettel készülünk rá. Jöjjenek el minél többen!

A szervezők

ISTENTŐL MEGÁLDOTT, BÉKÉS, BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!

Szent Kereszt újság szerkesztői, Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot egy ajándékba kapott színes nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!